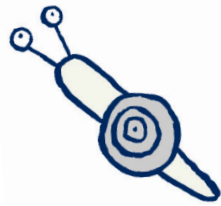

HOE MAAK JE HET MINIBOEKJE ?

HET MATERIAAL

- verhaal, afgedrukt
- lint
- perforator

DE WERKWIJZE

1. Druk het verhaal af en vouw de bladen doormidden.

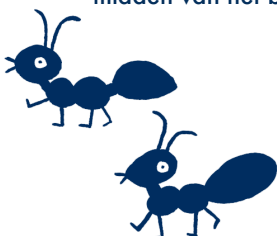
2. Vouw de bladen nogmaals doormidden en leg ze in de juiste volgorde.

3. Maak met de perforator twee gaatjes in het midden van het boekje.

4. Haal het lint door de twee gaatjes en maak er een mooie strik in.

VEEL LEESPLEZIER !

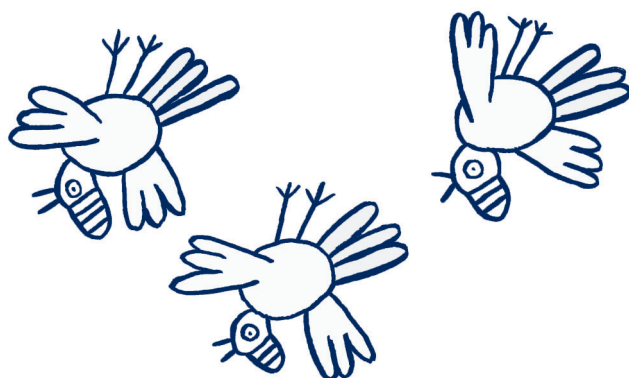
Beschermde werk. Petit Bateau bezit de auteursrechten op dit verhaal. We herinneren u eraan dat elk gebruik of elke reproductie van dit werk strikt verboden is.

Tekst: Elisabeth Guez
Illustraties: Lisa Labreaux
Vertaling: Carolyn Holm

DE DONZIGE MUTS

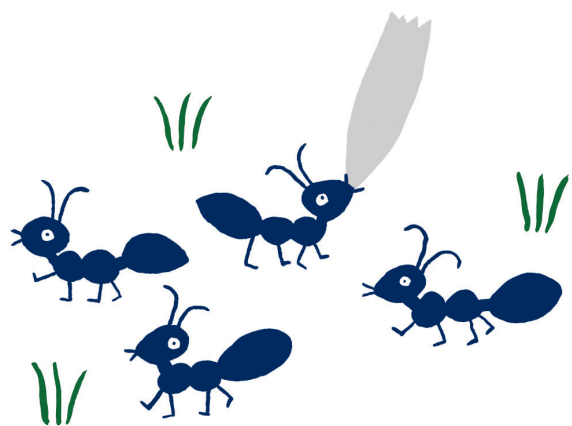
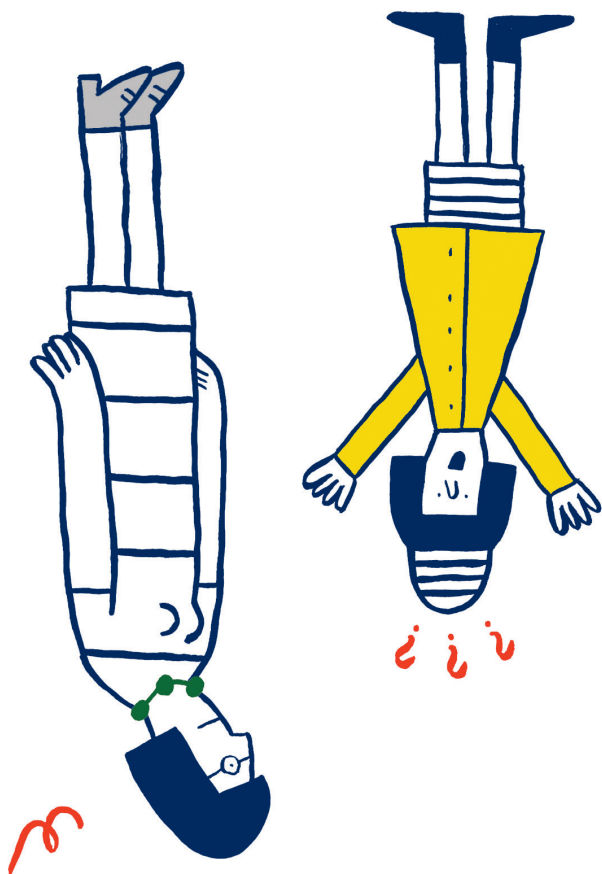
Manon is negen en doet niets liever dan nadenken over het leven. Wat gaat ze later worden? Architect, piloot of toch bloemist? En waarom smelt suiker in warm water? Hoe communiceren mieren met elkaar?

Wat een verrassing! De meeuw is weggevlogen, maar in haar plaats liggen er drie kuikentjes in de muts! De muts met blauw-witte strepen is een echt nestje geworden!

Al die vragen vuurt ze voortdurend af op haar mama en papa, tot die er gek van worden. Maar op een ochtend is ze veel stiller dan anders.

-“Wat scheelt er, Manon? Heb je vandaag geen vragen voor ons?”, vraagt haar moeder.

-“Eentje maar, eigenlijk ... Wat is het warmst? Mijn muts met blauw-witte strepen of de kap van mijn oliejekker?”

-“Je muts, natuurlijk”, antwoordt haar mama. “En die vind je het leukst, toch?”

Terug bij Eugénie volgt Manon haar vriendinnetje naar de tuin. Er is iets vreemds gebeurd. De meisjes komen dichtbij de muts en ...

GLA GLA

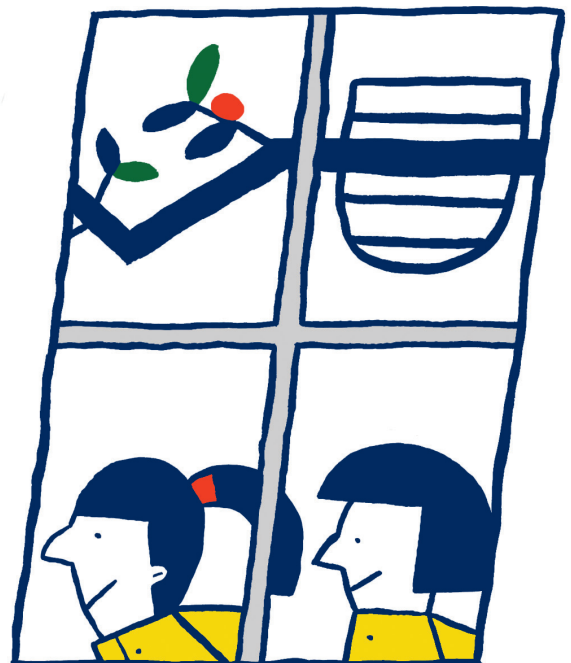
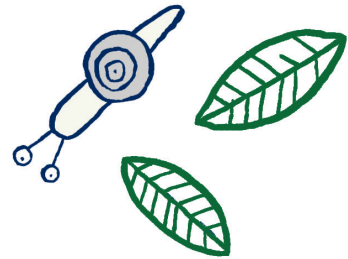
Sinds vorige winter wil Manon de blauw-wit gestreepte muts die ze van oma heeft gekregen namelijk niet meer afdoen.

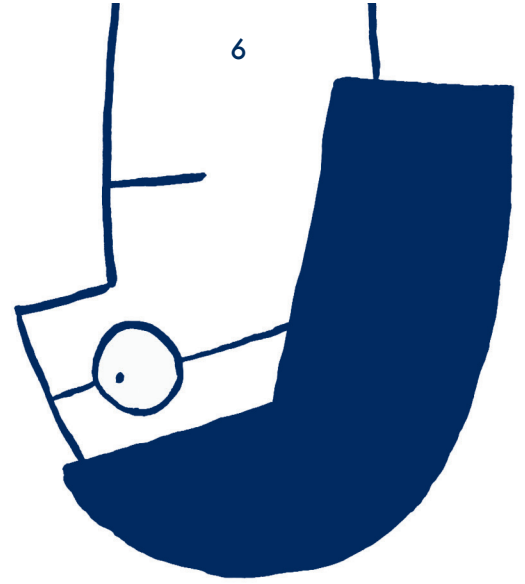
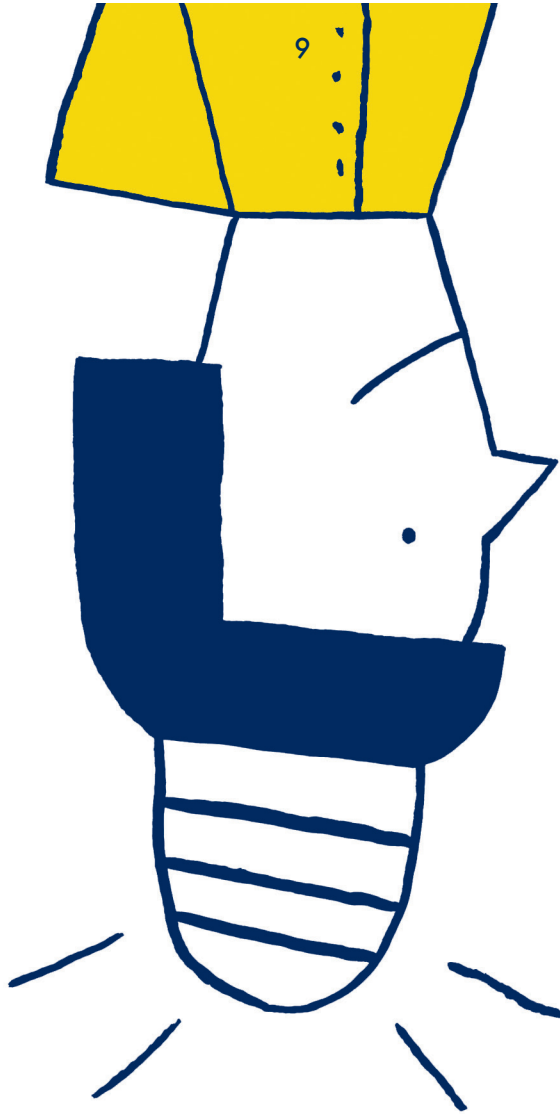
De muts is zo comfortabel dat ze ermee zou kunnen slapen. De wol prikt niet aan haar oren en houdt ze heerlijk warm. Mama heeft gelijk.

11
 Mama barst in lachen uit en Manon is opgelucht dat haar moeder niet boos is. Want na het middageten zou ze terug naar Eugénie gaan en ze wilde geen straf krijgen.
 -"Ja! En ik luister altijd naar je!"
 -"Zo, dus het was eigenlijk mijn idee?"

toch zelf gezegd?"
 warmste en zachtste dat we konden vinden. Dat heb je hebben we een nestje gemaakt. En mijn muts was het in haar tuin een meeuw die rilde van de kou. Daarom het was ons geheimje ... Gisteravond vond Eugénie -"Sorry, mama, ik wilde niet tegen je liegen. Maar Maar ondertussen voelen je oren ijskoud aan!"
 En warm en zacht!
 mooi!
 door de streepjes!", antwoordt haar moeder. "Ze is zo
 -"Ja, dat is niet moeilijk. Je ziet ze van ver hangen
 -"Oh, heb je dat gezien?", vraagt Manon betoerd.

-"Waarom lieg je nu?"
 -"Nee, ik zweer het: ik ben mijn blauw-wit gestreepte muts kwijtgeraakt", zegt Manon. "Het spijt me."
 -"Wel, dan heb ik goed nieuws. Ik weet waar je muts is! We gaan ze na het middageten halen. Ze hangt aan de tak van een boom in de tuin van Eugénie."

's Middags komt mama haar dochter ophalen.
 -"De meisjes zitten al de hele ochtend in de tuin", zegt de vader van Eugénie.
 De mama van Manon kijkt door het raam en ziet de meisjes naar het huis lopen. Maar wat ziet ze daar nu aan de tak van de boom hangen? De muts van Manon!
 Op de terugweg naar huis vraagt ze aan Manon:
 -"Waar is je muts? Ben je ze vergeten?"
 -"Nee, ik ben ze kwijtgeraakt!"

Manon zet haar muts op en gaat bij Eugénie spelen. Haar beste vriendinnetje woont vlakbij in een mooi, groot huis met zicht op de oceaan. Meestal zoeken ze schelpen op het strand, schrijven ze hun namen in het zand en zingen ze luidkeels hun lievelingsliedjes. Maar die ochtend bekokstoven de meisjes een geheim plannetje.

